

Verslag cursus en landschapswerk te Brugge

door Nicolaas de Jong

Uit: Sampo Nr. 12

In het kader van Waddenlicht, manifestatie van aardeheling (die dit jaar niet plaats vindt) zijn er een aantal bewegingen geweest om binnen de daarin aangeduide grote driehoek van de landschapstempel van Alba Mater, toch verder te werken. Onderstaande projecten zijn daar een uiting van.

Naar aanleiding van de waarnemingen van Suzan Hermetet dat de Nederlandse volksziel gevangen zit in Brugge tussen verkrampde elementwezens, hebben we in Brugge een lezing en inleidende cursus 'werken met elementwezens' laten organiseren door bekenden aldaar. Dit alles in het kader van Waddenlicht, de manifestatie van aardeheling, die voor het eerst plaats vond in Augustus 2009 op Schiermonnikoog.

Voorafgaand aan dit project, ben ik de dag ervoor met enige medewerkers naar het strand van Oostende gereisd. Volgens Rudolf Steiner is er namelijk aan de Belgische kust een plek waar de loges uit Engeland (kwaadwillende wezens die door met name de vrijmetselaarsloges heen werken) een negatieve input geven aan Europa. Volgens zijn zeggen is hier onder andere de 1^e Wereldoorlog door ontstaan. De ervaring leert dat dergelijke negatieve instroom gebeurt op een plek waar veel onheil is gebeurd. Daar bleek op 2 Juli 1600, voorafgaand aan de Slag bij Nieuwpoort, een groep van 800 Schotten op het strand te zijn vermoord door Spaanse troepen, even ten zuiden van Oostende. Op deze plek vonden we veel achtergebleven ellende, en overleden mensen die nog vast zaten. Door hier enig zielewerk te doen (het zingen van kleuren), hebben we een aantal zielen kunnen verlossen, en ook de negatieve stroom voor enige tijd kunnen stoppen. Het heeft nog een diepere aanpak nodig om geheel te reinigen en te herstellen, maar dit was een goed voorwerk voor het werk in Brugge. Typisch was, dat we er exact 410 jaar na dato hebben gewerkt.

De volgende dag in Brugge zijn we met z'n vieren op stap gegaan; Suzan en haar man Dik, Marya Schouten en ik. We hebben eerst goed de landschapspunten in de stad geïnventariseerd. Daar konden we de daaropvolgende dag goed op doorbouwen. 's Avonds hielden Suzan en ik een lezing over Waddenlicht, de Alba Mater, de landschapspunten van de grote tempel (La Forge Neuve op Ecolonie, de Vogezen, Schiermonnikoog en Silbury Hill bij Avebury, Engeland), de centraal gelegen plaats van Brugge hierbinnen, en wat we aan de verlossing van de elementwezens en het Nederwezen zouden kunnen doen. De aanvulling tussen Suzan en mij was erg goed en warm, en de verschillende invalshoeken van ons werd door de aanwezigen goed gewaardeerd. De opkomst voor Brugse maatstaven was groot; met ons erbij over de 30 mensen; sommigen kwamen van verder weg. De volgende dag

tijdens de cursus waren er 13 aanwezig, die alle erg enthousiast waren. Het bleek er goed te leven om iets met landschapsgenezing te willen doen. In de ochtend hebben we inleidend werk met elementwezens gedaan, waargenomen aan een groeiende plant. En 's middags zijn we in Brugge de landschapspunten van de landschapsgengel van een oud deel van Brugge langsgedaan. We hebben bij haar instromingspunt ordenend de stemming van dat moment gezongen tegen de harmonieën en ritmen van de planeten, voorgespeeld op de lier. Dat hielp de engel wakker te worden. Tijdens ons zingen ging het stevig waaien; we hadden de elementwerelden gewekt met ons werk. Bij haar transformatiepunt was ooit de stad begonnen.

De vroegere raadzaal van Brugge; links de oudste, waar ooit Nederland is ontwaakt.

nen. Het heet er 'De Burg', en in de Middeleeuwen (10^e eeuw) was het een Romaanse St. Donatiuskerk, later omgebouwd tot een Gotische. Van deze kerk was de crypte niet lang geleden opgegraven en blootgelegd, en daar kun je nu in. Terplekke bleek veel onheil gebeurd te zijn, zoals het doden van onder andere Karel de Goede, iemand die de Nederlanden had willen verenigen onder één vaandel. Ook waren er mensen levend ingemetseld geweest, die er als overledenen nog ronddoelden. In dit alles troffen we het Nederwezen gevangen aan. We hebben hier reinigend en ordenend enige kleurcombinaties gezongen, wat meer licht en harmonie bracht, maar nog niet alles oploste. Daarna zijn we naar één van de kanalen (zijtak van de rivier) gegaan, hebben ons bewogen in de waterwezens, dit geboetseerd, en vervolgens de waterwezens uitgenodigd mee te gaan naar het gewonde transformatiepunt van de landschapsgengel, boven de kerkcrypte. Na het neerzetten van de beeldjes, hebben we met behulp van een ritme van de waterwezens, hen 'ingedanst' bij het transformatiepunt. Na afloop merkten meerderen van ons dat er meer beweeglijkheid en leven in het punt was gekomen, dat er iets krachtigs van boven de aarde in werd gewerkt. Bij het uitstromingspunt van de landschapstempel beleefden we dat er veel etherrommel uitvloeide. Voor mij altijd het teken dat we goed hebben gewerkt en dat er door wordt gewerkt door de elementwezens.

De deelnemers waren allen blij met dit werk; het krijgt in de herfst een vervolg.